

saadan Storm, saa vilde man staae fast, men jeg maa dog bemærke, at det er den almindelige Næringsfriheds Princip, som her bekæmpes, og jeg tvivler ikke paa, at Kampen vil blive lige saa stærk, maaskee endnu stærkere om denne Sag. Jeg troer, at man lige saa godt maa bekæmpe Stormen mod den nærværende Sag, som mod saa mange andre, hvis man overhovedet finder det rigtigt at gaae ind paa Loven. Det er endvidere yttret, at det skulde være noget i vor Lovgivning hidtil Ukjendt, at man skal være pligtig til at tage slige Varer fra Kjøbstæderne og ikke skulde kunne forskrive dem fra Udlandet; men jeg troer ikke, at denne Betragtning er rigtig. Jeg skal i denne Anledning bemærke, at i de Handelsbevillinger, som udfærdiges af Indenrigsministeriet, er det en sædvanlig Clausul, at de heromhandlede Varer: Kaffe, Thee, Sukker, Sirup og Tobak o. s. v. skulle forsaavidt de ere fremmede, tages fra en af de nærmeste Kjøbstæders Handlende; det er altsaa albeles i Overeensstemmelse dermed, at Udvalget har foreslaaet dette. Naar man iøvrigt har nævnt den stærke Modstand, der har fundet Sted imod Loven, saa kunde det dog nok være, at mange Handlende i Kjøbstæderne ingenlunde have deeltaget dert og navnlig tør jeg antage, at der ikke er saa faa af de større Handlende, der ikke have deeltaget i de forskjellige Andragender; men ialtfald maa dog derimod kunne sættes den store Majoritet af oplyste Medborgere, der har erklæret sig for Loven i det andet Thing.

Jesperen: Da jeg i Forening med nogle andre ærede Landstingsmænd har stillet Undringsforslag til denne Lov, for at Omsfanget af de Gjenstande, den indeholder Retlighed til at handle med, kan reduceres saaledes, at Loven bedre kommer til at svare til sin Titel som Lov om Høkerhandel, end den nu gjør — saaledes som den er kommen til os fra det andet Thing, kunde den vel maaskee bære denne Titel, men derunder indbefatter den dog Mere, end der virkelig kan komme ind under Høkerhandel, da den jo indbefatter en stor Deel af, hvad der forstaaes under den almindelige Kjøbmandshandel — saa skal jeg tillade

mig at udtale, hvorledes jeg opfatter Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg mener da, at man ikke kan lade ude af Betragtning og at det, ifølge det Omsfang, den har, ikke heller er uden Anledning, at den har vaakt Frygt hos Kjøbstadsbeboerne, navnlig hos Kjøbmandsstanden. Jeg vil just ikke sige, at disse have nogen udelukkende Ret eller noget Privilegium paa Kjøbmandshandel, men vi maae dog tage Hensyn til, hvorledes Forholdene i Tidens Løb gjennem Aarhundreder have udviklet sig hos os, at de have stillet sig saaledes, at der nok kan være Grund for dem, som bygge og boe i Kjøbstæderne, til at antage, at der hidtil har været visse Næringsgrene, der fortrinsviis have været henvisne til Kjøbstæderne. Naar derfor saa stor en Deel af vore Medborgere i Kjøbstæderne have reist Opposition mod denne Lov, saa vil jeg ikke nægte, at der maaskee kan være meget Overdrevet i deres Frygt, men jeg skal i den Henseende i det Væsentlige henholde mig til, hvad der er udtalt af den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann). Derimod skal jeg, i Anledning af hvad der er blevet udtalt af en anden æret Landstingsmand, nemlig den 5te for 9de Kreds (Dahl) om, at den Frygt, for at Kjøbstæderne skulde lide derved, som er udtalt af saa mange af Kjøbstædernes Beboere, var ubegrundet — tillade mig at bemærke, at vi i den Anledning skulle vel vogte os for ligeoversfor den af saamange af vore Medborgere udtalte Frygt, at stille os hen paa det Standpunkt, at vi sige: „Vi alene forstaae deres Larm“. Jeg sagde, at denne Lov efter min Formening havde et for stort Omsfang med Hensyn til de Varer, den giver Ret til at handle med, og det har den ikke alene med Hensyn til Kjøbstæderne, som vel i det Hele ikke i Tidens Løb ville lide derunder, men i Overgangstiden er jeg ganske vis paa, at de mindre Handlende i Kjøbstæderne ville lide føleligt derunder, saameget mere, som just de større Handlende ville bemægtige sig Høkerhandelen paa Landet. Men Loven har ogsaa et for stort Omsfang med Hensyn til den Gavn, den skulde stifte paa Landet. Jeg skal villig indrømme, at der paa Landet er Trang til en udvidet Handelsfrihed ligesom